

Bičių meile paženklinta bažnyčia

Vieškelis, vinguriuojantis tarp žaliuojančių Aleksandravo laukų, baigėsi prie seno pasvirusio beržo. Kelionės tikslas - Pakutuvėnai. Mus čia atvižo gandas, kad po šios bažnyčios sparnu gali prisiglausti besiblaškantys ir gyvenimo išskankinti žmonės, o brolio pranciškono Gedimino skleidžiama Evangelijos tiesa pakeitė ne vieno gyvenimą. Tarsi Dievo malonės ženklas - medų nešančių bičių dūzgesys po bažnyčios pastoge. Čia užtenka vietos visiems.

„Mylėti Pakutuvėnus be jokios priežasties...“

Brolio Gediminas radom bendraujanti su svečiais iš Vilniaus, tad teko šiek tiek lulterti. Laukiamą sutrumpino didelis arbatos puodukas. Tikriausiai niekada gyvenime nebeteks tuščioje bažnyčioje gerti vanilę kvepiančią arbatą.

Brolio Gediminas mielai pasitė apžiūrėti bažnyčia, Sv. Antano Pakutuviečio bažnyčia buvo statoma 1941-1943 m. Ji - Plungės klebono Povilo Pulko išesėtās pažadas. Karo metais jis pažadėjo, kad, jeigu Plungės miestas nenukentės, pastatys bažnyčią. Kalbama, kad ant miesto nenukrito nė viena bomba. Iš pradžių maldos namus buvo siūlytastatyti Aleksandrade, tačiau, kol buvo ginčijamasi dėl žemės, turtingas, tuo metu didelio (47 sodybos) kaimo - Pakutuvėnų - ūkininkas paukukojo savo žemę, ir bažnyčia išliko būtent čia. Ją 1943 m. rugsejio mėnesį konsekrov Vyskupas Vincencas Borisevičius.

Pravėrus bažnyčios duris, mus pasitiko tyla ir rimtis. Akį patraukė didžiulis tašytų rąstų kryžius ir paprastas akmeninis altorius. Susimąstyti privertė ranka rašyti žodžiai: „Nepakanka, kad žmogus nemėgtų Pakutuvėnų - tokiu atveju jis galėtų persikelti gyventi kitur. Nepakanka, kad įsmėgtų Pakutuvėnus - tada jie liktų tokie patys kaip yra, o tai būtų klauku. Vienintelė išeitis - kad kas nors mylėtų Pakutuvėnus ir puoselėtų juos be jokios priežasties, kaip motina myli savo dukrą ir išsaja į plaukus kaspiną...“ Įspūdinga kanadietė dovanota Sekminių vėliava, kurioje pavaizduotas žmogaus ir paukščio skydis ir vienas kito glėbį. Sudžiūvusi alksnio šakelė už Nukryžiuotojo, atrodo, dar saugo ją užkūstusiojo rankų silumą.

Ištakos

Brolio Gediminas pasitiko truputį pavargusiu žvilgsniu. Vist, užklystantys į Pakutuvėnus, išeitę dvištos rūšybės. Išklastyti ir įžeibti kito žmogaus širdyje vili, nelengva. Dažnai tai būna viso gyvenimo išpažintis, ir trumpalaikio paviršutiniško bendravimo neužtenka. Tačiau toks brolio Gedimino kelias į Dievą, kurį jis pasirinko būdamas dar visai jaunas ir gyvendamas Kretingoje.

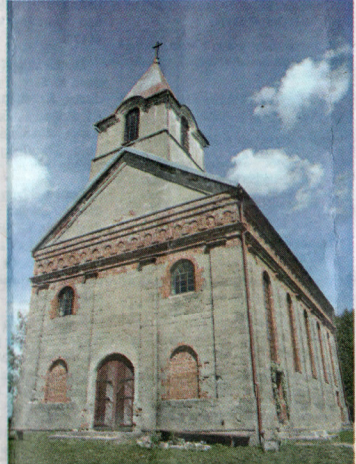
Pakutuvėnus brolio Gediminas, jo paties žodžiais tariant, atrado 1990 m. Nuošali aplaista bažnytelė gražioje vietoje su šildė širdį. Kilo mintis, kad ši vieta galėtų tapti prieglobščiu pranciškonų kandidatams. 1991-1992 m. keli broliai atvažiavo ir senosios klebonijos vietoje pastatė molinę trobelę, kurioje meldavosi ir mąstydavo. Pagal seną pranciškonų tradiciją, vienuolai eidavo elgetauti į kaimą. Dėl atsislyriško gyvenimo būdo žmonės juos priminė pustelninkais.

1994 m. brolio Gediminas įsventintas į kunigus, pradėjo kurti Pakutuvėnuose, „Susitaikymo sodybą“.

Iš pradžių jis meldėsi ir prašė Dievo apreiškimo vizijos šiai vietai, o 1995 m. įkūrė Kretingos pranciškonų jaunimo tarnybą. Tais pačiais metais pranciškonai išsuaumojo ir aplinkinę žemę (49 ha). Čia brolio Gediminas organizuodavo stovyklas jaunimui ir sei-

Brolio pranciškono Gedimino pastangomis apleista Pakutuvėnų bažnyčia prisikėlė maldai

Nors ir šiaip sekmadiešis artimiausių rajonų AA draugijai mariai dalyvauja Šv. Mišiose, o paskui tiesiog bendrauja prie arbatos

mons, norint išmąstyti Evangelijos tiesomis. 1995-1997 m. į Pakutuvėnus atklydo ir priklausomybės ligomis (narkomanija, alkoholiolizmas) sergantys ir besistengiantys pasveikti žmonės. Todėl tiesiog iš galiosčio ir žmogūsumo buvo sutarantų puzėmonių, kuriems leista gyventi ir ieškoti kelio į blaivų gyvenimą į Dievą. Jaunuoliai atvykdavo iš įvairių Lietuvos vietų, čia gyveno tiek laiko, kiek patys norėjo. Daug žmonių Pakutuvėnuose patyrė Dievo artumą ir įtikėjo Viešpati, pasikeitė gyvenimai. Paskutinės semios stovykla buvo 1999 m. Joje viena savaitė apie 500 žmonių klausėsi pėscaitų, kuriems skaitė dvasininkai, psichologai ir kt. specialistai. Vakaras vyko koncertai, kultūrinės pramogos.

Turinga vasara

1999 m. brolio Gediminas, būdamas Kretingos klebonas, nebeįgėję viskuo rūpinis, ir Pakutuvėnų sodyba buvo uždaryta. 2001 m. sausio mėn. jis buvo atleistas iš šia pareigų ir Mėzėsnųjų brolių ordino Šv. Kazimiero provincijoje. Lietuvoje paskirtas misijos sekretoriumi, atsakingu už Evangelijos skleidimą. Jam buvo leista tęsti pradėtą veiklą Pakutuvėnuose.

Susitaikymo sodyba išsilaikė iš sekmadiešinių aukų, maisto produktų, remia genizmonės. Dabar čia laikinai gyvena dirba mokiniai, studentai, du pranciškonų kandidatai. Beveik kas savaitę organizuojamos jaunimo stovykos. Šiuo metu nėra priklausomybės ligomis sergančių jaunuolių, tačiau artimiausiu metu planuojamas būrėti tokių grupę. Šiemet, liepos 12-20 d., planuojama septyni stovykla, kurioje paskaitą skaitys kunigas Jėzuitas iš Amerikos Tomášas Linnir Alvirū durų bendruomenės įkūrėjas (D. Britanija) Roy Henry. Planuojama pagrindinė tema - „Vidinis išgijimas - nauja perspektyva santuokai“. Vyks terminiai užsiėmimai, mokymai, Šv. Mišios.

puoduku.

Rugpjūčio 15-24 d. - pranciškonų pasuliečių ordino (trečtininkų) ir pranciškonų jaunimo stovykla.

Prie kasdienės duonos riešės

Brolio Gediminas pakvietė pieturi maldą padėkojo Dievui už draugystę ir meilę, vyrąjančią po jų pastogę. Išlyliai kalbėjo apie tai, kad žmonės ateitimo laikotarpiu prarado tikėjimo ir maldos patirtį, nebesugebė susitaikyti su skaudžia realybe ir neteisybe. Todėl jie, nepajėgdami spresti problemų, renkaš lengviausią kelią - kvašalus. Žmogus, pažinęs Dievą, atranda jėgų atleisti sau ir kitiems, osiustikus žmogus atgauna ramybę. Pasak brolio Gedimino, šandienos žmogui to labai trūksta. Todėl atvažiuojantys žmones jis pirmiausia kviečia susitaikyti su likimu.

Evangelijos tiesas jis skleidžia įvairiose Lietuvos miestuose, neseniai buvo Vilniuje, Plungėje, o artimiausios planuose - Panevėžyje. Anot brolio Gedimino, po šių evangelizacijų į Pakutuvėnus neretai atvyksta ekstrasesų ir įvairaus plauko burtininkų suklaidinti žmonės.

Prie platus svarias staltiese užlengto stalo mintimis dalijosi viešnios iš Vilniaus, studentai ir būsimieji vienuoliai. Lina P. iš Pakruojo atvyk čia baigusi tris Vilniaus pedagoginio universiteto kursus. Ji nuošias tapti socialine darbuotoja, o Pakutuvėnuose žadė padėti problemiškiems jaunuoliams. Pokalbio pabaigoje nušvito brolio Gedimino skaščiai melsų akty žvilgsnis. Per tylą, per madą, per darbą padėti susitikti su Dievu, savimi, artumu ir kilmija - rodos, toks visuo gyvenimo tikslas surado jis.

Plačiau apie Pakutuvėnus galite sužinoti tinklapyje www.pjt.kretinga.lt

Vita Bračiulienė

Didžiojo ketvirtadienio liturgija (2001 04 12)